

Dagboek 7

8 maart 2018

Vandaag is het Internationale Vrouwendag, hier een officiële vrije dag. En dus nemen wij ook een dagje vrij. We gaan per tuk-tuk naar het eiland dat normaal gesproken in deze tijd is te bereiken via de bamboebrug. Deze brug werd door de lokale mensen gemaakt, geheel van bamboe. Deze brug was zo sterk dat er auto's en zelfs kleine vrachtwagens over konden rijden. Er moest wel tol worden betaald voor het onderhoud. In het regenseizoen, als het peil in de Mekong stijgt, spoelt de brug weg naar de oever, en wordt hersteld in het nieuwe droge seizoen. Gedurende het regenseizoen kan er dan een veerboot varen naar het eiland.

Maar onlangs is er een nieuwe vaste brug klaar gekomen, zodat de bamboebrug niet meer nodig is. Toch is er een kleinere bamboebrug gemaakt die alleen toegankelijk is voor voetgangers. De tuk-tuk brengt ons naar het prachtige groene eiland, waar overal groente en veel soorten vruchten te koop zijn. Er is ook een strandje waar een lekker briesje waait en we kunnen genieten van een dagje rust. Het is er best druk, omdat ook de scholen vandaag vrij zijn. Het water is erg verleidelijk en we gaan er gewoon met onze kleren in, zoals iedereen trouwens. Niemand draagt zwemkleden. En je bent ook zo weer droog. We lopen terug via de bamboebrug naar ons hotel.

9 maart 2018

Dit wordt ons laatste districtsbezoek. Vandaag gaan we naar Prey Chhor, het district waar Somona, de vrouw van Koy, de supervisor is. We vergaderen in de kerk.

Er zijn veel overeenkomsten in de verhalen en ervaringen van de vrijwilligers van de diverse gebieden. Maar er zijn altijd individuele gevallen die extra aandacht vragen. Na de lunch (fastfood, hier is dat een bakje rijst met stukjes vlees en reepjes ei), nemen de vrijwilligers ons mee om hun werk te laten zien.

We bezoeken o.a. een grote familie van in totaal 17 personen, die in één huis wonen. Een vader en moeder, met vier kinderen die allemaal getrouwd zijn en in totaal 7 kinderen hebben. Het huis is wel ruim, maar veel te klein voor zoveel gezinnen. De ouders van de kinderen hebben nooit leren

lezen en schrijven, ze hebben heel laagbetaald werk. De opa verdient een centje bij met het oogsten van palmsuiker. Hij heeft 20 palmbomen waarvan hij mag oogsten. Dat gebeurt twee keer per dag. Daarvoor moet hij een heel hoge palmboom beklimmen (hij doet dat op blote voeten!), waar een soort miniladdertje aan is bevestigd. Bovenin gekomen snijdt hij de vruchten open en giet de suiker in de kokers die hij om zijn middel draagt. Een levensgevaarlijk werk. Twee jaar geleden is hij al eens uit de boom gevallen. Maar gelukkig heeft hij geen blijvende schade opgelopen en kan hij dit werk blijven doen. [Een kort filmpje.](#)

We praten met de mensen over hoe we kunnen helpen. Tenminste twee nieuwe huizen zijn nodig. Maar omdat er wel inkomen is, moeten ze ook zelf een deel bijdragen.

We bekijken ook een gezondheidskliniek, één van de 14 die Spien in het verleden heeft gebouwd. Onderhoud is noodzakelijk. Er moeten nieuwe dakpannen op en ook binnen worden herstelwerkzaamheden uitgevoerd. Deze kliniekjes zijn heel belangrijk als eerste hulp post, en er vinden ook veel bevallingen plaats.

We bezoeken een vrouw, ze is weduwe, met een dwarsleasie. Ze is verlamd vanaf haar middel. Ze heeft één dochter, die in Phnom Penh leerde voor naaister. Maar ze moest daar mee stoppen omdat ze nu voor haar moeder moet zorgen. Ze gaat nu af en toe werken om wat geld te verdienen. Ze zorgt dat haar moeder alles dichtbij zich heeft staan wat ze nodig heeft,

Links het huis waar deze vrouw woont met haar dochter.

genoeg water en eten.

We willen hen helpen, en geven tijdelijk rijst, zodat de dochter toch weer haar naaiopleiding op kan pakken. Niet in Phnom Penh, dat is te ver, maar hier in de buurt zijn er ook mogelijkheden. Dan kan ze in de toekomst dichtbij huis haar geld verdienen.

Er wordt hier dit jaar een grote dijk van 850 meter gemaakt met daarin een sluis, die hier het water uit de Mekong na de overstromingen vast moet houden voor het droge seizoen. Er naast ontstaat een irrigatiekanaal om het water naar de velden te laten vloeien.

En dan is het tijd om terug te gaan naar Phnom Penh. Een week lang hebben we in Kampong Cham gelogeed, een schone rustige stad aan de Mekong. En nu terug naar de hectiek en het stof van de grote stad.

Zaterdag/zondag

Na deze twee drukke weken zijn we toe aan een paar dagen rust. Mooi tijd om alles eens op een rijtje te zetten. We bezoeken een paar Nederlandse vrienden die hier wonen en/of werken en praten bij.

Maandag 12 maart

We werken samen met Sareth en Kuong op het kantoor. Spien heeft een nieuw administratiesysteem en heeft hierbij nog wat support nodig. Frits helpt daarbij.

Spien moet, net als alle andere hulporganisaties, regelmatig rapporteren aan het ministerie van Sociale Zaken. En van tijd tot tijd mogen ze komen vertellen over de projecten. Vanmiddag is

Spien aan de beurt. Sareth en ik zijn afgevaardigd. Eerst een rit van een uur door de hete en bomvolle stad. Kuong brengt ons, maar gaat weer terug naar het kantoor. De vorige keer in oktober zat er een man of 50 naar ons te luisteren.... Vandaag zijn er het maar 3. Sareth houdt een presentatie en ik mag vertellen over het werk van Stichting De Brug en de donateurs die alle geld bij elkaar brengen voor de projecten van Spien. We geven een paar exemplaren van het Jubileumboek van Spien en nadat er een foto is gemaakt, kunnen we naar huis.

Een makkelijke manier om je te verplaatsen in de stad is sinds kort de PassApp, een app die je kunt downloaden op je telefoon en waarmee je snel een tuk-tuk (of auto) kunt vragen je naar de locatie van je keuze te brengen. Het zijn kleine tuk-tuks waar maar 2 of 3 personen (Cambodjanen) in kunnen. Maar ze zijn snel, lopen op LPG en zijn een stuk goedkoper dan de traditionele tuk-tuks. Een voordeel is ook dat je niet hoeft te onderhandelen over de prijs, het gaat gewoon per km. Ze komen uit India en er rijden er heel al heel veel rond. Er is natuurlijk ook veel weerstand tegen, de normale tuk-tuks worden zo weggeconcentreerd. Sareth probeert het vanmiddag voor de eerste keer. En het werkt perfect.

Een kleine tuk-tuk van PassApp

's Avonds moeten we de koffer al weer pakken, want we gaan voor twee nachten naar Mondul Kiri, richting het noorden, voor een teamretreat met alle Spien vrijwilligers. Maar daarover later meer.

En dan nog dit....

Een boekverkoper aan de riverside heeft even zijn kunstbenen aan de kant gezet en rijdt in een rolstoel rond om boeken te verkopen.

Bedelaars

Er zijn veel bedelaars in Phnom Penh. Onlangs heeft de regering alle bedelaars, waaronder veel daklozen en kinderen naar een opvangcentrum gebracht, waar ze onderdak en eten kunnen krijgen. Ook zijn er mogelijkheden voor scholing etc. Maar velen van hen verlaten het centrum en gaan opnieuw bedelen. Ze verlangen terug naar het leven op straat.

[Filmpje op YouTube.](#)

We hoorden afgelopen week een afschuwelijk verhaal. Er zijn hier veel moeders met baby's op de arm die bedelen om geld. Ook zien we veel jonge kinderen met een baby bedelen. Dat is natuurlijk een aandoenlijk gezicht en ze halen er veel geld mee op. Maar dit is de vreselijke waarheid die er achter zit: Die baby's slapen altijd. Hoe kan dat? Omdat ze worden gedrogeerd, soms met heroïne of zelfs met sterke drank. [Zie ook dit filmpje](#)

Het maakt ons waakzaam wie je wel of niet wat geeft. Het blijft lastig. We hebben altijd een zwak voor gehandicapten, die kunnen immers niet werken. Maar ook hier hoor je verschillende verhalen over. Sommigen worden met opzet verminkt.....